

بهینه‌سازی فرایند نیتراژ کردن و نیتريت زدایی هم‌زمان با بررسی تاثیر برخی فاکتورهای مهم بر آن

حنا رسولی کناری، محمدحسین صراف‌زاده*⁺، محمدرضا مهرنیا
تهران، دانشگاه تهران، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشکده مهندسی شیمی، گروه بیوتکنولوژی

منوچهر وثوقی

تهران، دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی شیمی و نفت

چکیده: برای حذف نیتروژن از فرایندهای متفاوت فیزیکی-شیمیایی و بیولوژیکی استفاده می‌شود. در مقایسه با فرایندهای فیزیکی-شیمیایی، فرایندهای بیولوژیکی به دلیل تاثیر بیشتر و ارزان‌تر بودن ترجیح داده می‌شوند. فرایندهای بیولوژیکی مورد استفاده برای حذف نیتروژن، بر اساس دو مرحله نیتراژ کردن و نیتريت زدایی انجام می‌گیرند. در این مقاله با استفاده از روش ترکیب نیتراژ کردن و نیتريت زدایی میزان تاثیر پارامترهای نسبت COD/NH_3 ورودی، غلظت سلولی (MLSS)، دور همزن و زمان کشت بر میزان حذف نیتروژن بررسی شده است. نتیجه‌ها نشان داد که می‌توان با افزایش نسبت COD/NH_3 از ۲ به ۲۰ میزان حذف را تا حدود ۹۰ درصد افزایش داد. استفاده از دور همزن برابر با ۳۰۰ دور بر دقیقه در مقایسه با دور همزن برابر با ۱۰۰ دور بر دقیقه به دلیل اختلاط و یکنواختی بیشتر و باوجود افزایش غلظت اکسیژن محلول باعث حذف بیشتر نیتروژن شد. همچنین با افزایش MLSS از ۱ به ۱۰ و در نتیجه تشکیل توده‌های درشت تر سلولی، میزان حذف ۲۰ درصد افزایش یافت.

واژه‌های کلیدی: حذف نیتروژن، فرایند هم‌زمان نیتراژ کردن و نیتريت زدایی، نسبت COD/NH_3 ، MLSS، پساب.

KEY WORDS: Nitrogen removal, SND, COD/NH_3 ratio, MLSS, Wastewater.

مقدمه

امروزه در بین جوامع صنعتی - نیم صنعتی که به نحوی با آلودگی‌های زیست محیطی خود دست بگریبانند کمتر کشوری را می‌توان یافت که بخشی از منابع آب شیرین آن اعم از آب‌های سطحی و زیر زمینی به یون نیترات آلوده نباشد. افزایش میزان اکسیژن مورد نیاز آب‌های دریافت کننده پساب‌های آلوده به منابع نیتروژنی، کاهش در بازده عملیات ضدعفونی کردن با کلر، رخ‌دادن پوتروفیکاسیون در منابع آبی و از بین رفتن برخی از آبزیان،

بروز بیماری‌هایی همچون سرطان معده، فشارخون و نیز بیماری متهموگلوبینما در شیر خواران نمونه‌هایی از اثرهای نامطلوب ترکیب‌های نیتروژنی است [۱]. برای حذف نیتروژن، از فرایندهای متفاوت فیزیکی - شیمیایی و بیولوژیکی استفاده می‌شود [۲]. به خاطر موثرتر بودن و ارزان‌تر بودن فرایند بیولوژیکی نسبت به فرایند فیزیکی - شیمیایی، به طور معمول این فرایند ترجیح داده می‌شود. در فرایندهای بیولوژیکی برای حذف نیتروژن

+E-mail:sarafzdh@ut.ac.ir

*عهده دار مکاتبات

وابسته است [۴]. در این پژوهش تاثیر پارامترهای متفاوت مانند نسبت COD/NH_۳ ورودی، MLSS و دور همزن بر میزان حذف نیتروژن لجن با استفاده از روش SND بررسی شده است.

بخش تجربی

آزمایش‌های صورت گرفته برای حذف نیتروژن در یک محیط سنتزی انجام گرفت. خوراک مناسب برای این روش باید طوری انتخاب شود که میکرواورگانسیم‌های هوازی و غیر هوازی، برای انجام مراحل نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی بتوانند رشد کنند. در ترکیب خوراک از گلوکز برای تامین COD مورد نیاز و از آمونیم کلرید برای مقدار نیتروژن اولیه به صورت آمونیاک استفاده می‌شود [۵]. خوراک شامل ۵۰ میلی گرم در لیتر آمونیاک اولیه است. خوراک مورد استفاده برای لجن با نسبت‌های متفاوت COD/NH_۳ (۲ و ۲۰) با شرایط و ترکیب‌های مشابه تهیه شد. آزمایش‌ها به صورت ناپیوسته انجام شد بدین صورت که ارلن‌های حاوی لجن به همراه خوراک روی دستگاه شیکر - انکوباتور (۱۰۰۰ Heidolph Inkubator, ۱۰۱۰ Unimax) قرار داده شد.

جهت اندازه گیری آمونیاک و نیترات از روش‌های استاندارد مراجع [۶، ۷] و با بهره‌گیری از یک دستگاه اسپکتروفوتومتر (Unicam ۸۷۰۰ series, UV/Vis) استفاده شد. اندازه گیری نیتروژن کل نیز با روش کلدال و بهره‌گیری از دستگاه مربوط (KJELTEC Auto ۱۰۳۰ Analyzer) صورت پذیرفت. غلظت نیتريت نیز بر مبنای موازنه کلی نیتروژن تخمین زده شد. در جدول شماره ۱ جزئیات بیشتری از روش‌های آزمایش به کار گرفته شده در این بررسی آورده شده است.

نتیجه‌ها و بحث

در این پژوهش روش مورد استفاده مبتنی بر فرایند بیولوژیکی نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی هم‌زمان می‌باشد. بنابراین، برای رشد و فعالیت میکرواورگانسیم‌های هر دو مرحله باید میزان مناسبی از نسبت COD/NH_۳ ورودی انتخاب شود.

تأثیر نسبت COD/NH_۳ ورودی بر میزان حذف نیتروژن

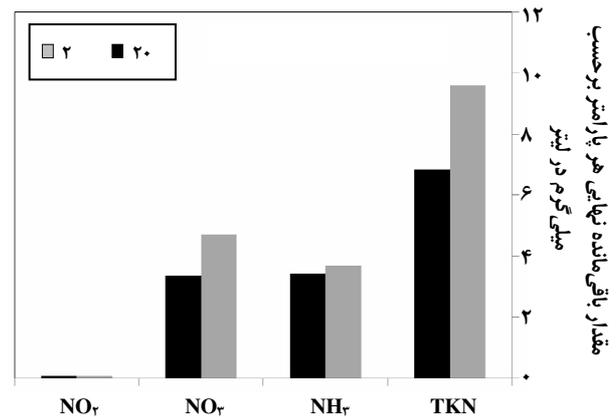
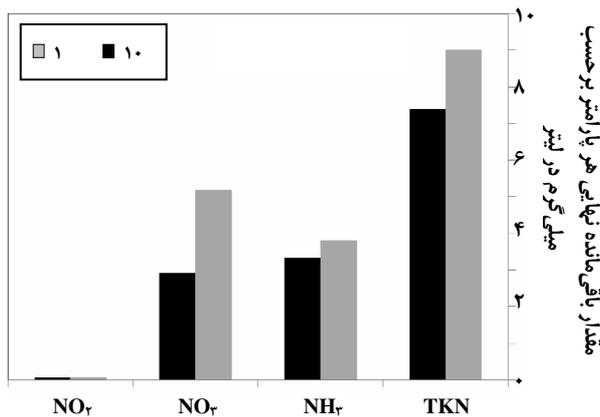
شکل ۱ مقادیر باقیمانده ترکیب‌های متفاوت نیتروژن را در شکل‌های متفاوت و در دو مقدار متفاوت COD/NH_۳ ورودی نشان می‌دهد.

از پساب‌های صنعتی روش‌های متفاوتی وجود دارد که به‌طور عمومی برپایه نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی می‌باشد. در مرحله نیتراژن کردن، آمونیم به نیتريت و سپس نیتريت به نیترات تبدیل می‌شود و در مرحله نیتريت‌زدایی، نیترات به نیتريت و پس از آن به گاز نیتروژن تبدیل می‌شود که در هر مرحله از باکتری‌های متفاوتی استفاده می‌شود. مرحله نیتراژن کردن خود شامل دو مرحله است که با باکتری‌های اتوتروف متفاوتی که از آمونیم یا نیتريت به‌عنوان دهنده الکترون و از اکسیژن به‌عنوان پذیرنده الکترون و از کربن دی‌اکسید به‌عنوان منبع کربن استفاده می‌کنند، انجام می‌گیرد. شناخته شده‌ترین باکتری مورد استفاده در اکسایش آمونیم، نیتروسوموناس است. اگرچه نیتروسوکوکس، نیتروسویریو و نیتروسولوباس هم قادرند که آمونیم را به نیتريت اکسید کنند. در مرحله اکسایش نیتريت نیز چندین باکتری شامل نیتروسپیرا، نیتروسیتیز و نیتروسپینا وجود دارند، اگرچه معروف‌ترین دسته باکتری برای این منظور نیتروباکترها هستند [۳]. مرحله نیتريت‌زدایی به‌طور عمومی با میکرواورگانسیم‌های هتروتروفیک تحت شرایط غیرهوازی انجام می‌گیرد. در اینجا نیتريت و نیترات به‌عنوان الکترون‌پذیرنده و مواد آلی عنوان الکترون دهنده هستند.

مرحله‌های نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی می‌توانند به صورت جداگانه و یا به صورت هم‌زمان صورت گیرند. در روش نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی هم‌زمان هر دو مرحله با هم در یک ظرف واکنش در شرایط عملیاتی همانند اتفاق می‌افتند. کاهش نیاز به COD و اکسیژن محلول، افزایش سرعت در مرحله نیتريت‌زدایی و کاهش شدید در میزان لجن تولیدی از مزایای این روش است. اگر مرحله نیتراژن کردن قبل از نیتريت‌زدایی انجام گیرد، باید قلیائیت مورد نیاز مرحله نیتراژن کردن با افزودن مواد قلیایی تامین شود و همچنین کنترل pH صورت گیرد زیرا در مرحله نیتريت‌زدایی هنگام تبدیل نیترات به گاز نیتروژن مواد قلیایی به وجود می‌آید که باعث افزایش قلیائیت می‌شود در حالی که در نیتراژن کردن قلیائیت به‌مصرف می‌رسد و اکسایش آمونیم یک فرایند اسیدی خواهد بود. اما اگر مرحله نیتريت‌زدایی قبل از نیتراژن کردن صورت گیرد، میزان مصرف مواد تنظیم کننده pH و قلیائیت به‌شدت کاهش می‌یابد. فرایند نیتراژن کردن و نیتريت‌زدایی به‌صورت هم‌زمان عامل موثری است در کنترل سطح pH بی اثر در راکتور بدون اضافه کردن منبع اسید / باز اضافی. کارایی این فرایند به پارامترهای متفاوتی از جمله ترکیب خوراک، لجن، شرایط اختلاط و زمان واکنش

جدول ۱- پارامترهای مورد بررسی و روش اندازه گیری آنها.

نام ماده	آمونیاک	نیترات	نیتروژن کل
واحد	میلیگرم در لیتر	میلیگرم در لیتر	میلیگرم در لیتر
روش آزمایش	طیف - نورسنجی	طیف - نورسنجی	کدال
شماره آزمایش	ASTM D- ۱۴۲۶	-NO ₃ B. ۴۵۰۰	ASTM- D ۳۵۹۰-۸۹
مرجع	۶	۷	۷

شکل ۲- مقدارهای باقی مانده نهایی TKN، NH₃، NO₂⁻ و NO₃⁻ بر حسب ppm در دو مقدار ۱ و ۱۰ گرم در لیتر برای پارامتر MLSS.

شکل ۱- مقدارهای باقیمانده نهایی TKN، NH₃، NO₂⁻ و NO₃⁻ بر حسب ppm در دو مقدار ۲ و ۲۰ برای پارامتر COD/NH₃ نیتروژن اولیه تنها در شکل آمونیاکی و در غلظت اولیه ۵۰ میلی گرم در لیتر وجود داشته است.

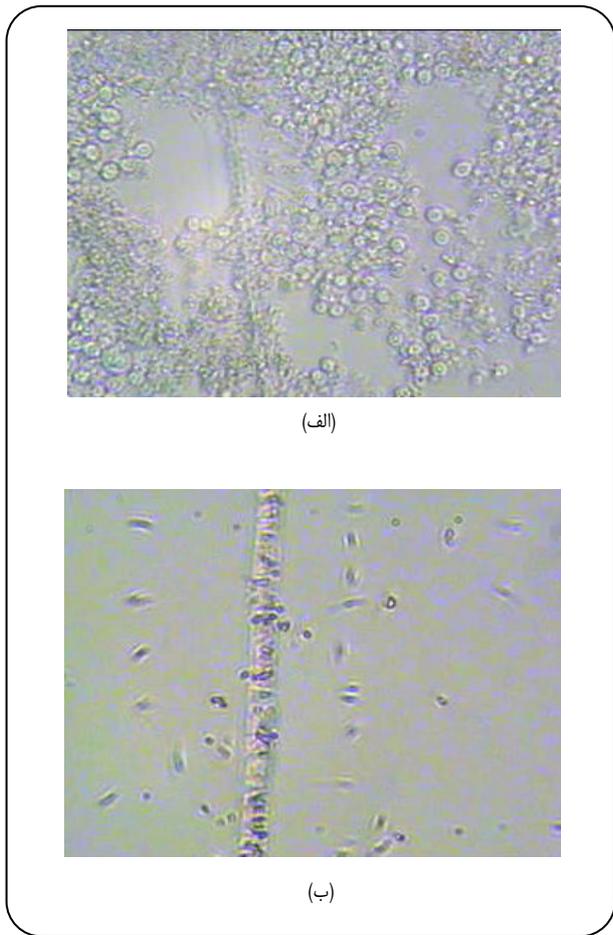
فقط در غلظت‌های پایین در محیط وجود دارد. درصد حذف نیتروژن در فرایند نیترا ته کردن و نیتريت زدایی هم‌زمان، به طور متوسط ۸۰ درصد بوده است که به‌طور کلی نشان‌دهنده توانایی خوب این فرایند برای حذف نیتروژن است. با افزایش نسبت COD/NH₃ راندمان این فرایند نیز افزایش می‌یابد.

تأثیر MLSS بر میزان حذف نیتروژن

نتیجه‌های حاصل از اندازه‌گیری غلظت باقیمانده نیتروژن در شکل‌های متفاوت و در دو مقدار متفاوت MLSS در شکل ۲ نشان داده شده است.

بنابر شکل ۲ افزایش غلظت MLSS موجب حذف بیشتر نیتروژن شده است. این اثر در آمونیاک کم ولی در نیترات بسیار قابل توجه است. برای کل نیتروژن نیز افزایش MLSS باعث می‌شود حذف نیتروژن بیشتر شود. بدیهی است که MLSS برابر با ۱۰ باعث می‌شود توده سلولی بیشتر بوده و حذف بهتری صورت گیرد.

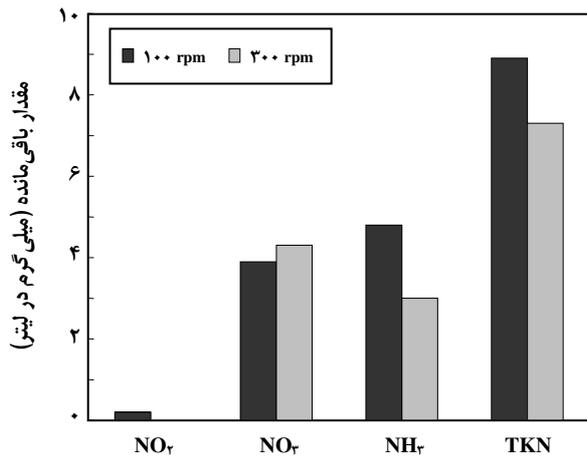
همان‌طور که در این نمودار مشاهده می‌شود، با افزایش نسبت COD/NH₃ مقدار نیتروژن باقیمانده در شکل‌های متفاوت کاهش یافته هر چند که تاثیر آن روی میزان آمونیاک باقیمانده چندان قابل توجه نیست. مقدار نیتروژن آمونیاکی ورودی در هر دو حالت ۵۰ میلی‌گرم در لیتر بوده است و با تغییر مقدار COD این نسبت تغییر داده می‌شد. از آنجایی که فرایند نیترا ته کردن نیازی به COD ندارد. بنابراین، با تغییر این نسبت بدیهی است که تفاوت چندان در میزان حذف آمونیاک مورد انتظار نباشد. ولی فرایند نیتريت زدایی به COD نیاز داشته و بدون آن قابل انجام نیست. پس با افزایش میزان COD نیتريت زدایی بهتر عمل کرده و هم میزان نیترات و هم میزان نیتروژن کل کاهش یافته است. همین نتیجه در پژوهش‌های انجام شده توسط ژولین کاررا و همکارانش [۸] به‌دست آمده است. در مورد نیتريت نیز با توجه به تولید و مصرف شدن سریع آن به‌عنوان یک ماده واسطه، همان‌طور که انتظار می‌رود در تمام حالت‌های

(الف)

(ب)

شکل ۳- تراکم توده سلولی در لجن بیولوژیک با غلظت های MLSS (گرم در لیتر): A: ۱۰، B: ۱.

شکل ۴- مقدارهای باقی مانده نهایی NO₂⁻ و NO₃⁻، NH₃، TKN بر حسب ppm در دو مقدار ۳۰۰ و ۱۰۰ rpm برای پارامتر دور همزن.

در اکثر مقاله های MLSS لجن بین ۳-۵ میلی گرم در لیتر گزارش شده است در صورتی که در پژوهش حاضر نمونه هایی با غلظت MLSS بالا تا حد ۱۰ گرم در لیتر مورد بررسی قرار گرفته اند. اینکه در غلظت بالای MLSS حذف نترات بیشتری صورت گرفته می تواند ناشی از تشکیل لخته های میکروبی درشت تر و در نتیجه احتمال تشکیل نواحی بی هوازی در مرکز این لخته ها باشد که موجب انجام بهتر نیتريت زدایی می شود.

البته احتمال حذف نیتروژن ناشی از جذب سطحی به بیومس به ویژه در غلظت های بالای MLSS را نیز باید در نظر داشت. نتیجه های حاصل احتمال حذف فیزیکی را به تقریب منتفی می کند، چرا که ۱- در مورد آمونیاک، بیومس بیشتر منجر به حذف بیشتر آمونیاک نشده است. ۲- در مورد نترات نیز افزایش در حذف هیچ تناسبی با افزایش ۱۰ برابری غلظت MLSS در نقش یک جاذب را ندارد. در بررسی میکروسکوپی نمونه ها در پایان زمان کشت نیز تفاوت های بعضاً بارزی بین ویژگی های مورفولوژیک ظاهری لجن بیولوژیک مشاهده شد. شکل ۳ (A و B) به ترتیب تصویرهای میکروسکوپی نمونه هایی است که MLSS آن برابر با ۱۰ و ۱ گرم در لیتر بوده و در نتیجه دارای تراکم سلولی متفاوتی هستند.

همان طور که در این شکل های میکروسکوپی قابل مشاهده است توده های سلولی به صورت لخته های به هم چسبیده ای وجود دارند که حذف بهتری را نتیجه می دهند.

تأثیر دور همزن شیکر بر میزان حذف نیتروژن

شکل ۴ مقدارهای باقی مانده پارامتر های شامل نیتروژن را در دو سرعت متفاوت دور همزن نشان می دهد.

این نمودار نشان می دهد که در دور همزن بالاتر میزان حذف نیتروژن کل و آمونیاک افزایش یافته است. در حقیقت با افزایش دور همزن و در نتیجه افزایش شدت مخلوط شدن و یکنواختی بیشتر و همچنین افزایش اکسیژن محلول، میکرواورگانیزم های نیتراسته کردن بهتر عمل کرده و حذف نیتروژن کل و آمونیاک نیز بیشتر بوده است. با افزایش دور همزن فعالیت میکرواورگانیزم های نیتريت زدایی کاهش یافته و در نتیجه میزان حذف نترات کاهش یافته است زیرا نیتريت زدایی تحت شرایط بی هوازی انجام می گیرد. با افزایش دور همزن لخته های میکروبی تشکیل شده شکسته می شوند و فرایند SND کند انجام می گیرد. اما در این پژوهش با افزایش دور همزن حذف نیتروژن بیشتر بوده و

را فراهم می‌کند و حذف نیتروژن را به ۹۰ درصد می‌رساند. از طرفی افزایش MLSS از ۱ به ۱۰ و در نتیجه تشکیل درشت تر توده های سلولی و نیز افزایش دور همزن شیکر که باعث افزایش یکنواختی و مخلوط شدن و اکسیژن محلول می‌شود، میزان نیتروژن بیشتری را حذف خواهد کرد. بنابراین استفاده از این روش برای حذف نیتروژن از پساب‌های بهداشتی و صنعتی بسیار موثر بوده و در نتیجه از ورود فاضلاب‌های حاوی ازت بالا به محیط زیست جلوگیری می‌کند.

تشکر و قدردانی

از مسئولین محترم پالایشگاه نفت تهران به خاطر حمایت از این پژوهش تشکر می‌شود.

تاریخ دریافت: ۱۶۹/۲۱ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۷/۱۲/۵

این احتمالاً به این دلیل بوده که دور همزن آنقدر بالا نبوده که لخته‌ها شکسته شوند. در پژوهش‌های انجام گرفته توسط نوربرد ویسنباچر و همکارانش [۹] نیز با افزایش اکسیژن محلول شدت حذف نیتروژن کل و آمونیاک افزایش و شدت حذف نیترات کاهش پیدا کرده است که با نتیجه‌های حاصل از نمودار بالا نیز هماهنگی دارد.

نتیجه گیری نهایی

بررسی‌های صورت گرفته در این پژوهش نشان می‌دهد که راندمان حذف نیتروژن با استفاده از روش نیتراته کردن و نیتريت زدایی هم‌زمان نسبت به فرایند سنتی حذف نیتروژن (فرایند متعارف) بالا بوده و حدود ۸۵ درصد از کل ازت حذف خواهد شد که با ایجاد شرایط بهینه در پساب‌های خروجی می‌توان این مقدار حذف را نیز افزایش داد. این تحقیق نشان می‌دهد که افزایش نسبت ورودی COD/NH₃ شرایط لازم برای انجام بهتر نیتريت زدایی

مراجع

- [1] Ddharb, M. F., Lee, Y. W. and Bogardi, I., A rule-Based Fuzzy- Set Approach to Risk Analysis of Nitrate-Contaminated Groundwater, *J. Water Sci. Technol*, **300** (7), p. 45 (1994).
- [2] EPA, "Nitrogen control", Washington (DC): US EPA (1993).
- [3] Teske, A., Alm, E., Regan, J. M., Toze, S., Rittmann, B. E., and Stahl, D. A., Evolutionary Relationship Among Ammonia- and Nitrite - Oxidizing Bacteria, *J. Bacteriol.*, **176** (66), p.23 (1994).
- [4] Turk, O., and Mavinic, D. S., Maintaining Nitrite Build- p in a System Acclimated to Free Ammonia, *J. Water Res.*, **12**, p.605 (1989).
- [5] Holman, J. B., and Wareham, D. G., COD, Ammonia and Dissolved Oxygen Time Profiles in the Simultaneous Nitrification/ Denitrification Process, *J. Biochem. Eng.*, **22**, p.125 (2005).
- [6] "Annual Book of ASTM Standards Water and Environmental Technology", **11.01** and **11.02**, (1993).
- [7] "Standard methods; for the Examination of Water and Wastewater", (1992).
- [8] Carerra, J., Vicent, T. and Lafuent, J., *J. Process biochemistry*, **39**, p.2035 (2004).
- [9] Weissenbachera, N., Loderer, CH., Lenz, K., Susanne, M., Wett, B., and Fuerhacker, M., *J. Water Res.*, **41**, p.397 (2007).

مشخصات مرجع ۷ کامل شود و
در مراجع ۸ و ۹ عنوان مقاله آورده شود.